

samt att Riksdagen i skrifvelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning om och förslag till amortering af kostnaderna för pensioneringen af *i tjänst varande personal* vid statens järnvägar i syfte till jämn fördelning af kostnaderna under en längre tidsrymd.

Stockholm den 22 februari 1910.

Gustaf Kobb.

N:o 214.

Af herr **Camitz**, *i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående rätt till pension för tjänstemän vid statens järnvägar m. m.*

Kungl. Maj:ts proposition nr 37 med förslag till lag angående rätt till pension för tjänstemän vid statens järnvägar m. m. innehåller i dess § 1 b) bland annat den bestämmelsen, att endast sådan delägare i statens järnvägstrafiks pensionsinrättning, som enligt denna pensionsinrättnings reglemente blifver pensionsberättigad före den 1 januari 1915, äger valfrihet bestämma, huruvida han önskar, att nämnda lagbestämmelser må å honom vinna tillämpning.

Sakkunnige hafva i sitt år 1908 afgifna utlåtande föreslagit, att alla nuvarande delägare i statens järnvägstrafiks pensionsinrättning må äga valfrihet i detta afseende. Samma kungl. proposition innehåller i dess 2 § c), att banmästare af 1:a och 2:dra klass, bangårdsmästare, tågmästare, konduktör, stationsförman, lokomotiveldare, vagnskötare, banvakt och stationskarl skola erhålla full pension vid uppnådda 63 år.

Sakkunnige föreslå härvidlag 62 år.

Jag tillåter mig anhålla, det Riksdagen måtte godkänna de sakkunniges förslag i de af mig här ofvan angifna afseendena.

Af de sakkunniges utredning angående ifrågavarande valfrihet framgår, att en sådan icke skulle komma att medföra någon som helst ökad kostnad för staten, och då ett bifall till min anhållan i berörda afseende är ägnad tillgodose ett fullt berättigadt och rättvist kraf och helt säkert komme att mötas med tillfredsställelse af många gamla järnvägsmän,

samt undanröja eljest uppkommande missnöje och bitterhet, hyser jag den förhoppningen, att Riksdagen välvilligt måtte bevilja densamma.

Ett bifall till min anhållan om sänkning af åldersgränsen med ett år för ofvannämnde tjänstemän torde ej heller i verkligheten vålla statsverket några ökade utgifter.

I öfrigt anslutande mig till sakkunniges utförliga motivering härutinnan, beder jag få hemställa,

att Riksdagen måtte besluta att i Kungl. Maj:ts proposition nr 37 med förslag till lag angående rätt till pension för tjänstemän vid statens järnvägar m. m. göra följande ändringar:

I 1 § b) strykas orden från och med »därest» till och med »pensionsberättigad» och i 2 § c) ändras ordet »sextiotre» till »sextiotvå».

Stockholm den 19 februari 1910.

E. L. Camitz.